АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 71 състав,** в публично заседание на 28.10.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11696** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 19, ал. 1 и ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП) и чл. 1, ал. 1 и чл. 4 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба, подадена от И. Я. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 8, чрез процесуалния ѝ представител адвокат М. Л. от Софийска адвокатска колегия (САК), със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 5, офис 14, срещу НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ (НАП), ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица].

С исковата молба, уточнена с писмена молба и в откритото съдебно заседание от 28.10.2026 г., се претендира осъждането на ответника НАП да заплати на ищцата сумата в размер на 30 000.00 EUR (тридесет хиляди евро),представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – системен психически, емоционален и физически стрес, тревожност, хронично безсъние, главоболие, дълбоко унижение, чувство за безпомощност и институционален произвол, накърняване на доброто име, професионалната чест, достойнство и авторитет на дългогодишен адвокат, както и тежка дезорганизация на адвокатската ѝ практика, настъпили в резултат на незаконосъобразна административна дейност на органите по приходите при ТД на НАП С., финализирана с издаването на Ревизионен акт № Р-22002222004743-091-001 от 07.08.2023 г., отменен изцяло като незаконосъобразен с

влязло в сила съдебно решение, предхождан от продължили над шест години последователни, припокриващи се и незаконосъобразни проверки и ревизии в периода от месец март 2019 г. до месец март 2025 г., неправомерно разкриване на банкова тайна и превратно третиране на специални клиентски адвокатски сметки по чл. 39 от Закона за адвокатурата (ЗАдв), както и съпътстван от незаконосъобразни обезпечителни мерки и принудителни изпълнителни действия (запори върху лични сметки, кредитни карти и дружествени дялове и принудително събиране на суми). Претендира се и присъждане на законната лихва за забава върху главницата, считано от 17.03.2025 г. (датата на влизане в сила на съдебното решение за отмяна на ревизионния акт) до окончателното изплащане на сумата, както и направените по делото разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение в полза на процесуалния представител на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗАдв.

В исковата молба и в представената по реда на чл. 149, ал. 3 от ГПК вр. чл. 144 от АПК писмена защита от 06.11.2026г. ищцата чрез пълномощника си развива подробни съображения, че вредите са пряка и непосредствена последица от шестгодишния институционален натиск, провеждан в разрез с материалния и процесуалния закон. Поддържа се, че органите по приходите упорито са третирали чужди клиентски средства като личен доход на адвоката, начислили са ДДС върху издръжка за малолетни деца, извършили са насрещни проверки при десетки клиенти и бивши съдружници отпреди десетилетие, с което са злепоставили ищцата в професионалните и банковите среди. Изтъква се, че наложените запори върху всички лични банкови сметки с отрицателни салда от над 68 000.00 лв. (34 767.85 EUR) са поставили ищцата – самотна майка, отглеждаща две деца и полагаща грижи за болна майка – в състояние на пълна материална блокада, принуждавайки я да търси спешни заеми от познати в размер на 52 034.21 лв. (26 604.67 EUR) за освобождаване на сметките. Посочва се, че претендираният размер от 30 000.00 EUR е изцяло съобразен с принципа на справедливост по чл.52 от ЗЗД и практиката на Върховния административен съд по аналогични казуси.

Ответникът – Национална агенция за приходите, чрез процесуалния си представител главен юрисконсулт С. В., в депозирания писмен отговор от 27.10.2026г. оспорва исковата претенция по основание и размер. Не оспорва факта, че Ревизионен акт № Р-22002222004743-091-001 от 07.08.2023 г. е отменен с влязло в сила съдебно решение, но поддържа, че проверката и ревизията съставляват законосъобразна контролна дейност на приходната администрация, която не поражда вреди извън обичайния жизнен дискомфорт. Възразява, че не са представени медицински документи за влошено здравословно състояние или експертизи, оспорва достоверността на свидетелските показания поради роднински и служебни връзки и прави възражение за прекомерност на претендираните разноски. В проведеното на 28.10.2026г. открито съдебно заседание процесуалният представител на НАП заявява, че счита иска за „частично основателен“, като моли съда при определяне на размера да съобрази, че стресът не е довел до трайни здравословни увреждания. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в производството прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение, че предявеният иск е доказан по основание, като са налице всички кумулативни предпоставки по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, а размерът на обезщетението

следва да бъде определен от съда по справедливост съгласно чл. 52 от ЗЗД.

II. ПО ДОПУСТИМОСТТА НА ИСКА

Съдът намира, че предявеният иск е процесуално ДОПУСТИМ, като са налице всички положителни процесуални предпоставки и липсват отрицателни такива за разглеждането му по същество:Съгласно чл.128, ал.1, т.6 от АПК и чл.7, ал.1 от ЗОДОВ, исковете за обезщетение за вреди от незаконосъобразна административна дейност са подсъдни на административните съдилища по мястото на увреждането или по постоянния адрес на увреденото лице. Ищцата е с постоянен адрес в [населено място], където е осъществена и вредоносната дейност, поради което делото е родово и местно подсъдно на Административен съд София-град. На основание чл. 205 от АПК пасивно легитимирана страна по иска е Националната агенция за приходите като юридическо лице на бюджетна издръжка по чл. 2,ал.1 от ЗНАП, в чиято структура функционират органите по приходите и публичните изпълнители при ТД на НАП С., издали отменените актове и осъществили процесните действия.

Налице е и абсолютната процесуална предпоставка по чл. 204, ал.1 от АПК и чл.19, ал. 2 от ЗНАП-незаконосъобразният индивидуален административен акт, от който произтичат вредите (Ревизионен акт №Р-22002222004743-091-001 от 07.08.2023 г.), е отменен изцяло като незаконосъобразен с Решение № 27075 от 13.12.2024 г. по адм. д. № 4890/2024г. на Административен съд София-град, оставено в сила с окончателно Решение №2708 от 17.03.2025 г. по адм.д.№720/2025г. на Върховния административен съд.Искът е предявен в рамките на общата 5-годишна погасителна давност по чл. 110 от ЗЗД, считано от 17.03.2025 г.

III. УСТАНОВЕНА ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА

От съвкупната преценка на приетите по делото писмени доказателства и събраните гласни доказателства чрез разпита на свидетелите М. П. К. и Й. Р. Д., съдът приема за установено следното от фактическа страна:Ищцата И. Я. К. е дългогодишен действащ адвокат от Софийска адвокатска колегия, упражняваща свободна професия с над 20-годишен професионален стаж, с адрес на кантората в [населено място], [улица], ет. 5, офис 14. Ищцата е разведена и към релевантния период е отглеждала сама двете си деца (малолетно и непълнолетно към началото на процедурите), като е полагала ежедневни грижи и за своята възрастна майка, страдаща от деменция.Административното производство спрямо ищцата е инициирано на 13.03.2019г. с връчване на Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) № П-22221719037084-040-001 за проверка на доходите по ЗДДФЛ за 2017–2018г. Проверката е приключила с Протокол №П-22221719037084-073-001 от 07.08.2019г.,в който органите по приходите формират извод за възникнало задължение за регистрация по ЗДДС към 30.04.2018г.Въпреки депозираното от ищцата мотивирано възражение, органът по приходите не се е произнесъл по него, а на 04.09.2019 г. е издал ново всеобхватно ИПДПОЗЛ № ПФ-22221719000949-040-001 за съпоставка на имущество и доходи за същия минал период (2017–2018г.),с което са изискани десетки справки за лични, битови и семейни разходи, медицински разходи, подаръци, както и подробни описи на водените от адвоката съдебни дела и изпълнителни производства.

В хода на проверката, въз основа на неверни твърдения на органите по приходите, че ищцата е „отказала съдействие“, НАП е сезирала Софийския районен съд, който с Решение № 56118 от 02.03.2019 г. е допуснал разкриване на банкова тайна

по чл. 62 от ЗКИ. По този начин органите по приходите са получили пълен достъп до специалните клиентски сметки на адвоката по чл. 39 от ЗАдв в „Р. (Б.)“ ЕАД и „Алианц Банк България“ АД, третирайки чуждите клиентски средства като личен доход на ищцата. Втората проверка е приключила с Протокол № ПФ-22221719000949-073-001 от 26.02.2021 г., който в нарушение на чл. 110, ал. 5 от ДОПК е връчен на ищцата едва на 14.09.2021 г. (след близо 7 месеца забава), след като още на 07.07.2021 г. ѝ е била връчена Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221721003207-020-001 от 04.06.2021 г.

Първото ревизионно производство е приключило с Ревизионен доклад от 21.12.2021г. и Ревизионен акт№ Р-22221721003207-091-001 от 06.06.2022 г., с който механично са начислени данъчни задължения чрез приравняване на клиентските средства по специалните сметки на личен доход.С Решение № 1409 от 02.09.2022г. Директорът на Дирекция „ОДОП“ С. е ОТМЕНИЛ ИЗЦЯЛО този ревизионен акт поради съществени процесуални нарушения, непълнота на доказателствата и грубо незачитане на специалния режим на адвокатската сметка по чл.39 от ЗАдв, като е дал задължителни указания за разграничаване на клиентските парични средства от личните доходи на адвоката.

Вместо изпълнение на задължителните указания, с нова ЗВР№Р-22002222004743-020-001 от 16.09.2022г. е образувано повторно ревизионно производство. В неговия ход органите по приходите са бездействали с месеци, след което са провели масирани насрещни проверки при клиенти, бивши съдружници и адвокатски дружества за правоотношения отпреди 8–10 години (2010–2012г.). С Ревизионен доклад №Р-22002222004743-092-001 от 12.05.2023г. и последвалия Ревизионен акт № Р-22002222004743-091-001 от 07.08.2023 г. органите по приходите отново са пренебрегнали доказтелствата и указанията на ОДОП, като са установили задължения в общ размер на 47 312.66 лв. (24 190.58 EUR) главница и 15 288.12 лв. (7 816.69 EUR) лихви (общо 62 600.78 лв. / 32 007.27 EUR). В ревизионния акт е вписана и фактическата неистина, че ищцата плащала издръжка на бившия си съпруг за децата с пари на клиенти, игнорирайки представеното съдебно решение за развод, по силата на което децата са присъдени на нейни грижи, а бащата дължи издръжка. С Решение № 187 от 09.02.2024г. Директорът на Дирекция „ОДОП“ С. е потвърдил изцяло повторния ревизионен акт.

С Решение № 27075 от 13.12.2024г. по адм. д. № 4890/2024 г. Административен съд София-град е ОТМЕНИЛ ИЗЦЯЛО Ревизионен акт №Р-22002222004743-091-001 от 07.08.2023 г. като незаконосъобразен, приемайки въз основа на събраните доказателства и съдебно-счетоводна експертиза, че средствата по специалната сметка по чл.39 от ЗАдв не съставляват личен доход на адвоката и не формират оборот по ЗДДС. С Решение № 2708 от 17.03.2025 г. по адм. д. №720/2025 г. Върховният административен съд е оставил в сила първоинстанционното решение, с което отмяната на ревизионния акт е влязла в сила окончателно на 17.03.2025 г.

Установява се още, че преди приключване на съдебния контрол приходната администрация е предприела незабавни принудителни мерки: с Постановление от 13.12.2023г. на публичен изпълнител е наложен запор върху 12 дружествени дяла на ищцата в търговско дружество; образувано е публично изпълнително дело №[ЕИК]/2024 г. при ТД на НАП С., като НАП е присъединена като взискател и по изпълнителни дела №731/2024 г. и №732/2024г. при ЧСИ С. П..Наложени са генерални

запори върху всички лични банкови сметки и кредитни карти на ищцата в ОББ АД и А. Б. Б. АД, като сметките са блокирани с отрицателни салда от над 68 000.00 лв. (34 767.85 EUR). За да избегне пълния жизнен и професионален колапс и да осигури препитание за децата си, през месец юни 2024 г. ищцата е била принудена по спешност да вземе заеми от близки и познати в размер на 52 034.21 лв. (26 604.67 EUR), с които е погасила недължимо претендираните суми. 3. са вдигнати с Постановление от 21.06.2024г., а платената сума е възстановена от НАП едва след решението на ВАС с Акт за прихващане и възстановяване от 28.03.2025 г.

IV. ДОКАЗАТЕЛСТВЕН АНАЛИЗ НА ПРЕТЪРПЕНИТЕ ВРЕДИ

От събраните гласни доказателства чрез разпита на свидетелите М. П. К. и Й. Р. Д., ценени при условията на чл. 172 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, се установява по категоричен и несъмнен начин реалното настъпване, видът, дълбочината и продължителността на понесените от ищцата неимуществени вреди:

Свидетелят М. П. К. (юрист, работещ в кантората на ищцата от 2008г., и неин племенник) излага преки, детайлни и последователни възприятия за ежедневния труд и психо-емоционалното състояние на ищцата през шестгодишния период. Свидетелят описва полагането на денонощен изтощителен труд до 2–3 часа през нощта за изготвяне на таблици, описи и копиране на над 720 страници документи (често с по пет документа на страница), което е довело до натрупване на просрочия по дела на клиенти и отлагане на срещи. Свидетелят установява шока от абсурдните искания за закупени паста за зъби и подаръци, объркването на личния статус със статуса на адвокат, както и тежкия репутационен удар: разпращането на насрещни проверки до дългогодишни клиенти и бивши съдружници отпреди десет години е предизвикало вълна от тревожни обаждания, поставило е кантората в унизителен обяснителен режим и е довело до отлив на клиенти, които са прекратили взаимоотношенията си с ищцата.Свидетелят описва проявите на стреса у ищцата: пълна несигурност, силна деконцентрация по време на работни срещи, присъствие само „физически“, чести конфликти и напрежение, системно главоболие, хронично безсъние и необходимост от непрекъснат прием на болкоуспокояващи и седативни медикаменти в офиса. Описва и критичния момент на запорите през 2024 г., когато сметките са блокирани на минус 68 000 лв., ищцата не е разполагала с пари за ежедневни нужди на децата си, а банката по ипотечния ѝ кредит е повишила рисковия ѝ профил, което е наложило спешното търсене на заем от над 52 000 лв.

Свидетелката Й. Р. Д. (21-годишна, дъщеря на ищцата) дава непосредствени показания за семейната и домашната атмосфера. Свидетелката установява, че през периода майка ѝ се е прибирала системно късно (след 20:00 ч. до 23:00 ч.), била е необичайно напрегната, избухлива и затворена. Свидетелката описва нетипичното поведение на ищцата: с часове е седяла на креслото до прозореца, пушела е в мълчание и е гледала в една точка, не е можела да заспи до ранните сутрешни часове, а сънят ѝ е бил напълно разрушен. Свидетелката възпроизвежда сцена при която малолетният ѝ брат е поискал 10 лева за училище, а ищцата е изпаднала в пълно отчаяние, показвайки банковото приложение с отрицателен баланс от минус 68 000 лв. и крещейки в безизходица по телефона, че не може да даде пари за училище на детето си. Свидетелката описва дълбокото майчинско унижение на ищцата да търси пари от познати, както и факта, че поради заетостта на майка си самата тя е трябвало да поеме изцяло грижите за по-малкия си брат и за болната им баба с деменция.

Съдът изцяло кредитира показанията на двамата свидетели като обективни, логични, взаимно допълващи се и напълно съответстващи на писмените доказателства по делото. Разпоредбата на чл. 172 от ГПК не забранява ценението на показания на близки роднини и колеги; напротив, именно тези лица имат най-преки, ежедневни и непосредствени наблюдения върху интимната сфера, емоционалния живот, промените в поведението, съня и домашната среда на пострадалото лице. Показанията са дадени под страх от наказателна отговорност по чл. 290 от НК и липсват каквито и да било данни за тяхната предубеденост или изопачаване на фактите.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за липса на представена медицинска документация и психологическа експертиза. Предмет на настоящия иск не е обезщетяване на трайно соматично инвалидизиране или анатомично заболяване, а репариране на душевни болки, морални страдания, чувство за безсилие, унижение, тревожност, срив на професионалния авторитет и разрушаване на спокойствието. Съгласно константната съдебна практика на ВАС и ВКС, моралните страдания и психическият стрес не се нуждаят от задължително медицинско удостоверяване с диагнози или епикризи, а подлежат на пълно доказване с всички допустими доказателствени средства по ГПК, включително свидетелски показания. Обстоятелството, че ищцата е мобилизирала волята си и не е допуснала прерастване на стреса в клинично заболяване, не заличава и не омаловажава понесените от нея тежки шестгодишни душевни терзания.

V. ПРАВНИ ИЗВОДИ

Съгласно чл. 19, ал. 1 от ЗНАП Националната агенция за приходите отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконни актове, действия или бездействия на нейни органи и служители при или по повод изпълнение на дейността им. Съгласно чл. 19, ал. 3 от ЗНАП и чл. 203, ал. 2 от АПК отговорността обхваща всички имуществени и неимуществени вреди и се реализира по реда на ЗОДОВ. Фактическият състав за ангажиране на обективната, безвиновна отговорност на държавата по чл. 1, ал. 1 и чл. 4 от ЗОДОВ изисква кумулативното наличие на: 1) незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие при административна дейност; 2) отмяна на акта по съответния ред; 3) реално настъпила вреда (имуществена или неимуществена); 4) пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт/дейност и настъпилата вреда.В настоящия случай всички елементи от фактическия състав са доказани по категоричен начин:

1. Незаконосъобразен акт и незаконосъобразна дейност: Налице е издаден Ревизионен акт № Р-22002222004743-091-001 от 07.08.2023г.,отменен изцяло като незаконосъобразен с влязло в сила съдебно решение. Незаконосъобразността се корени в грубото незачитане на императивния чл. 39, ал. 1 от ЗАдв, прогласяващ, че средствата по клиентските сметки не са имущество на адвоката, не подлежат на облагане и не формират оборот по ЗДДС, както и в упоритото пренебрегване на задължителните указания на горестоящия административен орган от 2022 г.

2. Единен вредоносен комплекс и причинно-следствена връзка: Съдът напълно отхвърля довода на ответника за изолиране на ревизионния акт от съпътстващите проверки, разкриването на банкова тайна и принудителните изпълнителни действия. Според трайната практика на ВАС (Решение № 6223/08.06.2026 г. по к.адм.д. № 5699/2025 г. и Решение № 819/03.02.2025г. по к.адм.д. № 8196/2024г.),обезпечителното и изпълнителното производство не съществуват

самостоятелно и изолирано от ревизионното производство – мерките се налагат именно за обезпечаване и събиране на задълженията по ревизионния акт. Отмяната на ревизионния акт има обратно действие (ex tunc), заличава с обратна сила материалноправното основание за налагане на запорите и изключва основанието за тяхното предприемане. Поради това всички незаконосъобразни действия – безкрайните проверки, разкриването на банкова тайна, насрещните проверки при клиенти, запорите върху дружествени дялове и банкови сметки с отрицателни салда, и принудителното плащане на 52 034.21 лв. (26 604.67 EUR) – съставляват единен функционален и причинно свързан вредоносен комплекс, намиращ се в пряка причинна връзка с незаконосъобразната дейност на НАП по смисъла на чл. 4 от ЗОДОВ.

3. Определяне на справедлив размер на обезщетението (чл. 52 от ЗЗД):

Съгласно чл. 52 от ЗЗД във връзка с § 1 от ЗР на ЗОДОВ, размерът на обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Понятието „справедливост“ по смисъла на ППВС № 4 от 23.12.1968 г. не е субективно или абстрактно, а изисква преценка на конкретните обективни обстоятелства за всеки отделен случай:

Продължителност на вредоносното засягане: Периодът на незаконосъобразния институционален натиск е изключително дълъг – над **6 години** (от месец март 2019 г. до 17.03.2025 г.), обхващащ 72 месеца, през които ищцата е държана в състояние на постоянна тревожност, неизвестност и процесуална принуда.

Интензитет и характер на засягането: Проведени са две всеобхватни данъчни проверки и две пълни ревизионни производства; извършено е неправомерно разкриване на банкова тайна и специални сметки; наложени са генерални запори върху банковите сметки с отрицателни салда от минус 68 000 лв., блокирали всяка възможност за разпореждане със средства за живот; наложен е запор на дружествени дялове, публикуван в Търговския регистър; допуснато е принудително изземване на 52 034.21 лв. (26 604.67 EUR), наложило заемане на средства от трети лица.

Засягане на професионалния авторитет и чест: Ищцата е действащ адвокат, при когото доверието, честността и безупречната репутация са основен капитал. Органите по приходите са извършили насрещни проверки при десетки нейни клиенти, бивши партньори и съдружници отпреди десет години, както и пред банкови институции, внушавайки че тя е данъчен нарушител, укриващ доходи. Това е довело до тежко професионално унижение, разстройване на дейността на кантората и загуба на клиенти.

Тежко семейно и лично засягане: Ищцата е разведена майка, която сама издържа две деца и се грижи за болна майка с деменция. Вследствие на запорите тя е била поставена в критичното и унизително положение да не може да осигури 10 лева дневни пари за училище на децата си, което е причинило психо-емоционална травма, чувство за вина и отчаяние.

Физически проявления: Доказани са системно нервно изтощение, деконцентрация, главоболие и хронично безсъние, продължили с години.

При съпоставка с практиката на Върховния административен съд по сходни казуси, съдът констатира, че размерът от **30 000.00 EUR (тридесет хиляди евро)** (с левова равностойност 58 674.90 BGN) е напълно обоснован, съразмерен и

справедлив. За шестгодишен период на системен административен натиск, съпроводен с финансова блокада, репутационен срив и засягане на семейния живот, този размер не представлява неоснователно обогатяване, а адекватен паричен сурогат, призван да възмезди понесените тежки морални страдания. Ето защо главният иск следва да бъде уважен **изцяло** в предявения му размер от 30 000.00 EUR.

VI. ПО АКЦЕСОРНИТЕ ПРЕТЕНЦИИ И РАЗНОСКИТЕ

Относно законната лихва: Съгласно т. 4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. по тълк. д. № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС и трайната практика на ВАС, при отмяна на незаконосъобразен административен акт началният момент на забавата и дължимостта на законната лихва по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД върху обезщетението по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е датата на влизане в сила на съдебното решение за отмяна. Решението на ВАС, с което ревизионният акт е отменен окончателно, е влязло в сила на **17.03.2025 г.** От тази дата ответникът НАП дължи заплащане на законна лихва върху главницата от 30 000.00 EUR до окончателното изплащане на вземането.

Относно разноските: При този изход на спора и на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ ответникът НАП следва да заплати на ищцата направените разноски за внесена държавна такса в размер на **5.11 EUR (10.00 лв.)** съгласно представения платежен документ.

По отношение на претендираното адвокатско възнаграждение от процесуалния представител адвокат М. Л.: По делото е представен Договор за правна защита и съдействие, в който изрично е отразено, че правната помощ е оказана **безплатно** на основание чл.38, ал. 1, т. 3 от ЗАдв (на колега юрист). Съгласно императивната разпоредба на чл. 38, ал. 2 от ЗАдв, в този случай съдът осъжда насрещната страна да заплати възнаграждение в полза на адвоката. Размерът на възнаграждението се определя съгласно критериите по чл. 36, ал.2 от ЗАдв и чл. 8, ал.1, т.4 във връзка с чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1от09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.При материален интерес от 30 000.00 EUR (58 674.90 лв.), съобразявайки фактическата и правна сложност на делото, провеждането на открито съдебно заседание с разпит на двама свидетели и изготвената подробна писмена защита, съдът намира възражението на НАП за прекомерност за неоснователно и определя възнаграждение в размер на **2 245.00 EUR (4 390.84 лв.)**, което ответникът НАП следва да бъде осъден да заплати пряко в полза на адвокат М. Л..Претенцията на НАП за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде отхвърлена изцяло предвид пълното уважаване на исковата молба.Така мотивиран и на основание чл. 203 и сл. от АПК, Административен съд София - град, I отделение, 71 състав,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], **ДА ЗАПЛАТИ на И. Я. К.**, ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 8, на основание чл. 19, ал. 1 и ал. 3 от ЗНАП във връзка с чл. 1, ал. 1 и чл. 4 от ЗОДОВ, сумата в размер на **30 000.00 EUR (тридесет хиляди евро)**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от незаконосъобразна административна дейност и незаконосъобразен Ревизионен акт № Р-22002222004743-091-001 от 07.08.2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., отменен изцяло с влязло в сила съдебно решение, ведно със **законната лихва за забава** върху главницата, считано

от **17.03.2025 г.** до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, ЕИК[ЕИК], **ДА ЗАПЛАТИ на И. Я. К.**, ЕГН [ЕГН], на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, сумата в размер на **5.11 EUR (пет евро и единадесет цента)**, представляваща направени по делото разноски за внесена държавна такса.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, ЕИК[ЕИК], **ДА ЗАПЛАТИ на адвокат М. О. Л.**, личен № [ЕГН] от Софийска адвокатска колегия, с адрес: [населено място], [улица], ет. 5, офис 14, на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата, сумата в размер на **2 245.00 EUR (две хиляди двеста четиридесет и пет евро)**, представляваща адвокатско възнаграждение за осъществена безплатна правна помощ.

ОТХВЪРЛЯ искането на Националната агенция за приходите за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез връчване на препис.

СЪДИЯ: